

великодержавницьких підходів, в рамках якого заради ідеї безальтернативної й історично фаталізованої зорієнтованості козацького гетьмана, старшини та широкого українського загалу на приєднання українських земель до Московії.

В аналогічній жорстко великодержавницькій концептуальній канві витримані й деякі пізніші науково-популярні нариси, написані на зламі ХІХ–ХХ ст. Їхні автори – М. Андреев, І. Слепушкін, І. Попов – також у панегіричному ключі подали стислий огляд життя й діяльності гетьмана, не вносячи нічого принципово нового порівняно зі вже розглянутими працями. Для усіх трьох авторів головна вісь української Національно-визвольної війни полягла в акті Переяславської ради 1654 р., яка проголосила об'єднання в одне ціле українців та росіян. Згідно з М. Андреевим, Б. Хмельницький “всі руські області сподівався віддати під владу московського царя” та “до кінця життя залишився вірним московському цареві”. Для І. Попова “Україна стала російською (русской)”. За І. Слепушкіним відбулося “з'єднання двох Росій: Великої і Малої”, що було “тільки поверненням старої єдності землі російської.

Керівник: Кузьмін Д.В., ст. викладач

СТЕЖКАМИ ПАРТИЗАНСЬКОЇ СЛАВИ: ДІЯЛЬНІСТЬ ПОШУКОВОГО ЗАГОНУ

Несмашний В., студент

З кожним роком залишається все менше пам'яток партизанської слави, тому що час все змінює і руйнує. Постає проблема збереження та часткового відновлення вцілілих пам'яток. Цей громадянський обов'язок повинен хтось виконувати, адже це пам'ять про неоціненний внесок партизан у перемогу у Великій Вітчизняній війні.

Одним з найнеобхідніших завдань на сьогодні є пошук раніше невідомих місць перебування радянських партизан. Це стає зробити все важче, тому що з кожним днем залишається все менше свідків тих подій. І тому на даному етапі важливим є збір інформації про місця перебування партизан.

Діяльність пошукового загону було розпочато восени 2009 р., коли на базі архівних даних та свідчень очевидців було встановлено приблизне місце розташування Конотопського партизанського загону.

Під час цієї роботи було зібрано свідчення жителів сіл Козацьке та Новомутин, хутора Вовчик.

У ході першої поїздки в район хутора Вовчик пошуковому загону не вдалося знайти колишнє місце розташування партизан через погане знання місцевості.

Навесні 2010 р. пошуковий загін знайшов партизанську землянку, завдяки новим членам, які є уродженцями села Новомутин, й чудово знають навколишні ліси.

Після знаходження землянки навколо пам'ятного місця було повирубувано чагарники та прибрано сміття, відновлено пам'ятний знак, який в 60-х роках встановили колишні партизани, встановлено опори у долівці розваленної землянки, складено карту лісу та позначено на ній розташування партизанської землянки.

Отже, під час кропіткої роботи історико-краєзнавчого гуртка було виявлено місце розташування партизанського схову. Пошуковий загін два рази на рік виїжджає до колишнього місця розташування конотопських партизан і приводить його в належний стан.

Керівник: Глибченко В.Г., викладач

ГОЛОКОСТ

Федченко А.О., Щербина С.Ю., учні
Конотопська гімназія

Рік 1933 р. — чорний початок переслідування єврейського населення Німеччини. За наступні десять років було знищено 60% усього єврейського населення Європи, що становить 35% усього єврейського етносу планети того часу. Слово "холокост" походить від грецького *holokaustos* (жертвопринесення за допомогою вогню). Означає трагедію єврейського народу в період з 1933 (прихід Адольфа Гітлера до влади в Німеччині) до 1945 рр. (кінець Другої Світової війни). Цей термін уперше з'явився в американській публіцистиці 1960-х рр. як символ крематоріїв табору смерті Освенцим. Вживається разом з терміном Шоа, узятим з іврити (*Shoah* – катастрофа).

Жертвами Шоа вважаються 6 млн. євреїв Європи. Проте повного поіменного списку жертв не існує.

У музеї Голокосту Яд ва-Шем у Єрусалимі зберігаються персональні документи про близька 3 мільйонів жертв. Неповнота